

Advokatfirma Bruun & Hjejle
Att.: advokat Poul Heidmann
Nørregade 21
1165 København K

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Klage over Hvidovre Kommunes afgørelse af 22. september 2010 om godkendelse af projektforslag for udbygning af fjernvarmeforsyningen ved Langhøjskolen og Holmegårdsskolen, Deres j.nr. 4300108

10. november 2010

J.nr 1021-10-46-7

TML –EKN

Energiklagenævnet har fra Hvidovre Kommune den 21. oktober 2010 modtaget HMN Naturgas I/S' v/advokat Poul Heidmann, advokatfirmaet Bruun & Hjejle, (herefter benævnt klager) klage af 20. oktober 2010, hvorved Hvidovre Kommunes afgørelse af 22. september 2010 påklages. Ved afgørelsen godkendte Hvidovre Kommune to projektforslag for udbygning af fjernvarmeforsyningen ved Langhøjskolen og Holmegårdsskolen.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet ophæver og hjemviser Hvidovre Kommunes afgørelse af 22. september 2010 til fornyet behandling. Sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

Hvidovre Fjernvarme Selskab A.m.b.a. (herefter fjernvarmeselskabet) administreres af EBO Consult A/S og varetager overordnet etablering og udbygning af fjernvarmenettet i Hvidovre. Fjernvarmeselskabet køber varme hos Vestegns Kraftvarmeselskab I/S (VEKS) og sælger herefter varmen videre til distributionsselskaberne Avedøre Stationsby A.m.b.a., Hvidovre Midt A.m.b.a., Hvidovre Nord A.m.b.a., Hvidovre Syd A.m.b.a. og Rebæk Søpark A.m.b.a. Fjernvarmeselskabet har udarbejdet to projektforslag for udbygning af fjernvarmeforsyningen i Hvidovre. Det drejer sig om et projektforslag, som omfatter Langhøjskolen, en kommunal institution samt 135 boliger i området, og et projektforslag for Holmegårdsskolen, en kommunal institution og 198 boliger i området. Begge projektforslag vedrører distributionsselskabet Hvidovre Nord A.m.b.a.'s forsyningsområde og indebærer en ændring af områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen i området.

Af Hvidovre Kommunes afgørelse af 22. september 2010 fremgår følgende:

”[...]

Godkendelse af projektforslag for udbygning af fjernvarmeforsyningen ved Langhøjskolen og Holmegårdsskolen

Hvidovre Kommune har den 8. september 2010 godkendt projektforslag for ændring af områdeafgrænsningen i den gældende varmeplan i områder ved Langhøjskolen og Holmegårdsskolen under forudsætning af,

- At de to projektforslag ajourføres, således at de ændrede forudsætninger (herunder de reviderede investeringskøn og det nye anlægskoncept), de reviderede samfundsøkonomiske beregningsresultater samt en beskrivelse af, hvordan det nye anlægskoncept rent praktisk planlægges gennemført, kommer til at fremgå af projektforslagene.
- At Hvidovre Fjernvarmeselskab A.m.b.a. fremlægger dokumentation for de oplyste anlægsinvesteringer.

10. november 2010

J.nr 1021-10-46-7

TML –EKN

Side 2 af 10

Hvidovre Kommunes godkendelse kan påklages til Energiklagenævnet. Klagefristen er 4 uger fra dette brevs datering. Det vil sige, at en eventuel klage skal være indgivet inden den 20. oktober 2010.

En eventuel klage skal sendes til Hvidovre Kommune, der sender klagen videre til Energiklagenævnet med Kommunens udtalelse og det materiale, som har ligget til grund for afgørelsen.

[...]”

Klager har ved brev af 20. oktober 2010 påklaget kommunens afgørelse til Energiklagenævnet. Det er klagers opfattelse, at kommunens afgørelse af 22. september 2010 bør ophæves, subsidiært hjemvises til fornyet behandling. Til støtte for klagen har klager navnlig anført følgende:

- Kommunen har ikke foretaget en selvstændig vurdering af projektforslagene, herunder den økonomiske konsekvens for klager. Projektforslagene indebærer, at områdeafgrænsningen mellem fjernvarmeforsyningen og naturgasforsyningen ændres. Det fremgår af projektbekendtgørelsens¹ § 7, stk. 2, at projektforslag, der ændrer områdeafgrænsningen alene kan godkendes, såfremt de berørte forsyningsselskabers økonomi ikke forrykkes væsentligt. Det er klagers vurdering,

¹ Bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmeforsyningsanlæg.

at projektforslagene ikke kan godkendes medmindre der ydes en økonomisk kompensation til klager for mistede distributionsindtægter.

- Kommunens afgørelse er ikke ledsaget af en begrundelse, som det er foreskrevet i forvaltningslovens² § 22. Kommunen har heller ikke i henhold til forvaltningslovens § 24 henvist til de retsregler, afgørelsen er truffet i medfør af. Det fremgår endvidere ikke, hvad kommunen har lagt vægt på ved godkendelsen af projektforslaget.
- Det er et almindeligt forvaltningsretligt princip, at en afgørelse skal være klar og forståelig. Kommunen har godkendt projektforslagene under forudsætning af, at de to projektforslag ajourføres, således at de ændrede forudsætninger (herunder de reviderede investeringsskøn og det nye anlægskoncept), de reviderede samfundsøkonomiske beregningsresultater samt en beskrivelse af, hvordan det nye anlægskoncept rent praktisk planlægges gennemført, kommer til at fremgår af projektforslagene. Det er endvidere et vilkår, at Hvidovre Fjernvarmeselskab A.m.b.a. fremlægger dokumentation for de oplyste anlægsinvesteringer. Afgørelsen er således truffet på et ikke nærmere bestemt grundlag, som kommunen ikke har været i besiddelse af og derfor heller ikke har kunnet vurdere inden afgørelsen blev truffet. Det er klagers opfattelse, at kommunen ikke lovligt kan træffe en afgørelse på vilkår.

10. november 2010

J.nr 1021-10-46-7

TML –EKN

Side 3 af 10

Retsgrundlaget

Inden kommunalbestyrelsen kan godkende et projektforslag udarbejdet i henhold til varmemforsyningsloven (lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 om varmemforsyning som senest er ændret ved lov nr. 622 af 11. juni 2010), skal kommunalbestyrelsen foretage en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet. De nærmere regler er beskrevet i projektbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmemforsyningsanlæg).

Varmeforsyningslovens formål fremgår af § 1, stk. 1.

”[...]

Formål og definition

§ 1. Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi til bygnings opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsyningens afhængighed af olie.

² Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. juli 2007 om forvaltningsloven med senere ændringer.

Stk. 2. Tilrettelæggelsen af varmforsyningen skal i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål ske med henblik på at fremme samproduktionen af varme og elektricitet mest muligt.
[...]"

Det følger af § 4, stk. 1, i varmforsyningsloven, at kommunalbestyrelsen godkender projekter om udførelsen af større ændringer i eksisterende varmforsyningsanlæg. Af § 4, stk. 1, i varmforsyningsloven fremgår følgende:

"[...]"

§ 4. Kommunalbestyrelsen godkender projekter for etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.
[...]"

10. november 2010

J.nr 1021-10-46-7

TML –EKN

Side 4 af 10

Projektbekendtgørelsens anvendelsesområde omfatter kommunalbestyrelsens planlægning for varmforsyning, forudsætninger for kommunalbestyrelsens godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg og kommunalbestyrelsens behandling af sager efter varmforsyningslovens §§ 3, 4 og 9, jf. bekendtgørelsens § 1. Projekter for distributionsnet og transmissionsnet, herunder ændring af områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyning og fjernvarmforsyning, er reguleret i bekendtgørelsens kapitel 3. Af projektbekendtgørelsens §§ 6 og 7, stk. 1 og 2, fremgår følgende:

"[...]"

Forudsætninger for kommunalbestyrelsens godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg

§ 6. Kommunalbestyrelsen skal for projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der er omfattet af § 3, anvende forudsætningerne i dette kapitel, herunder bl.a. sørge for, at projektet, i overensstemmelse med varmforsyningslovens formålsbestemmelse, ud fra en konkret vurdering er det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt, jf. § 24.

Projekter for distributionsnet og transmissionsnet

§ 7. Projekter for naturgasdistributionsnet og fjernvarmedistributionsnet kan kun godkendes af kommunalbestyrelsen, hvis projektet ud fra en konkret vurdering er samfundsøkonomisk fordelagtigt, og hvis projektet ikke ændrer områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmforsyningen, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan, uanset stk. 1, dog godkende projekter, der er omfattet af stk. 1, og som ændrer områdeaf-

grænsningen, hvis samfundsøkonomiske hensyn taler imod at opretholde områdeafgrænsningen, og hvis områdeafgrænsningen kan ændres, uden at de berørte forsyningsselskabers økonomiske forhold forrykkes væsentlig, jf. dog stk. 3.
[...].”

Projektbekendtgørelsens kapitel 5 indeholder reglerne om godkendelse af projektforslag. Af bekendtgørelsens § 24 fremgår følgende vedrørende den vurdering af et projektforslag, som kommunalbestyrelsen skal foretage inden, at kommunalbestyrelsen kan meddele godkendelse af projektet:

10. november 2010

J.nr 1021-10-46-7

TML –EKN

Side 5 af 10

”[...]

§ 24. Forinden kommunalbestyrelsen kan meddele godkendelse, skal kommunalbestyrelsen foretage en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet. Vurderingen skal ske på baggrund af planlægningen efter kapitel 2, de i kapitel 3 fastsatte forudsætninger og de i 21, stk. 1, nr. 10, nævnte samfundsøkonomiske analyser samt de efter § 23 modtagne bemærkninger. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen påse, at projektet er i overensstemmelse med varmemforsyningsloven, herunder formålsbestemmelsen, samt at projektet ud fra en konkret vurdering er det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt.

Stk. 2. Forudsætter projektet anvendelse af de i lovens § 6, stk. 3, og § 7 nævnte regler, skal kommunalbestyrelsen vurdere reglernes anvendelse i forhold til projektets økonomi og opfyldelsen af energipolitiske målsætninger mv.

[...].”

Forvaltningsloven regulerer bl.a., hvornår en forvaltningsretlig afgørelse skal være ledsaget af en begrundelse, samt hvilke krav der stilles til begrundelsens indhold. Af forvaltningslovens §§ 22 og 24 fremgår følgende:

”[...]

§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

...

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.
[...]"

Manglende overholdelse af forvaltningslovens regler om begrundelse kan medføre, at en afgørelse lider af formelle mangler. Betydningen heraf er beskrevet i den forvaltningsretlige litteratur. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til "Forvaltningsret" af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2. udgave, 2002, side 857 ff., hvoraf bl.a. fremgår følgende:

10. november 2010
J.nr 1021-10-46-7
TML –EKN

"[...]
Om tilsidesættelse af sagsbehandlingsregler, formkrav eller andre formelle krav til forvaltningsafgørelser fører til ugyldighed, beror på om der er tale om overtrædelse af visse helt fundamentale krav, garantiforskrifter, eller blot om manglende efterlevelse af ordensforskrifter. Er regler om quorum, bekendtgørelse af afgørelser for adressaten og udtrykkeligt krav om skriftlighed tilsidesat, eller foreligger der grove brud på kompetenceregler eller på officialprincippet, annullerer domstolene afgørelsen uden en nærmere vurdering af om manglen kan betragtes som væsentlig. Eller anderledes udtrykt: Sådanne mangler er altid væsentlige.
[...]"

Side 6 af 10

En række regler har det klare sigte at skabe garanti for at afgørelsen behandles mere grundigt og alsidigt. Hovedparten af forvaltningslovens regler har karakter af sådanne garantiforskrifter. Det gælder utvivlsomt habilitetsreglerne, reglerne om partsaktindsigt, partshøring og begrundelse.
[...]"

Tilsidesættes sådanne krav, svigter en garanti for afgørelsens rigtighed, og der må derfor gælde en formodning for at afgørelsen er påvirket af fejlen. Denne formodning kan imidlertid i det enkelte tilfælde afkræftes idet afgørelsen viser sig at have fået et korrekt indhold uanset den manglende overholdelse af formalia. Med andre ord kan der i forbindelse med garantimangler sondres mellem manglens generelle og konkrete væsentlighed. I praksis er det ikke ganske klart om domstolene for at erklære en afgørelse ugyldig kræver at manglen både generelt og konkret er væsentlig. Den bedst dækkende beskrivelse af nyere praksis er vist denne: Dokumenteres det under sagen at afgørelsen lider af en garantiman-

gel, annulleres afgørelsen medmindre det lykkes forvaltningen at godtgøre at manglen har været uden betydning i det konkrete tilfælde.

[...]”.

Baggrunden for reglerne om begrundelse, herunder om værdien af, at forvaltningsmyndigheders afgørelser ledsages af en begrundelse, fremgår af den forvaltningsretlige litteratur. En begrundelse i almindelighed må antages at give en øget garanti for afgørelsernes rigtighed, herunder om afgørelsesgrundlaget er sagligt og fyldestgørende. Begrundelseskravet medfører på denne måde, at administrationen nødvendigvis må udvise grundighed i de forudgående undersøgelser og overvejelser, før en afgørelse træffes. En begrundelse kan hjælpe modtageren til bedre at forstå en afgørelse og kan få afgørende betydning for ansøgerens accept af en afgørelse, hvis den går ansøgeren imod. Begrundelsen har desuden betydning for ansøgerens overvejelser om anmodning om sagens genoptagelse, eller om der er grundlag for at viderebringe en klage til en højere administrativ myndighed eller til domstolene. Begrundelseskravet er yderligere en forudsætning for, at offentligheden med hensyn til afgørelser kan få en tilfredsstillende belysning af den pågældende forvaltningsmyndigheds virksomhed. Der kan læses mere om baggrunden for begrundelsesreglerne i bogen ”Forvaltningsloven med kommentarer” af John Vogter, Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 3. udgave, 1999, side 401-402.

10. november 2010

J.nr 1021-10-46-7

TML –EKN

Side 7 af 10

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Begrundelse

Hvidovre Fjernvarmeselskab A.m.b.a.’s projektforslag ændrer områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen. Det følger af ordlyden af projektbekendtgørelsens § 6, at kommunalbestyrelsen for projekter for kollektive varmeforsyningsanlæg skal anvende forudsætningerne i kapitel 3 i projektbekendtgørelsen, herunder bl.a. sørge for, at projektet, i overensstemmelse med varmeforsyningslovens formålsbestemmelse, ud fra en konkret vurdering, er det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt. Denne vurdering foretages i henhold til projektbekendtgørelsens § 24. Af bestemmelsen fremgår navnlig, at før kommunalbestyrelsen kan meddele godkendelse af et projektforslag, skal denne foretage en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet. Kommunalbestyrelsen skal ved vurderingen påse, at projektet er i overensstemmelse med varmeforsyningsloven, herunder formålsbestemmelsen, samt at projektet ud fra en konkret vurdering er det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt. Kommunalbestyrelsen kan endvidere kun godkende et projektforslag for distributionsnet, hvis samfundsøkonomiske hensyn taler imod at opretholde områdeafgrænsningen, og hvis områdeafgrænsningen kan ændres, uden at de berørte forsyningsselskabers økonomiske forhold forrykkes væsentlig, jf. projektbekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Hvidovre Kommunes afgørelse af 22. september 2010 er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand og skal dermed opfylde forvaltningslovens bestemmelser herom. Det følger af forvaltningslovens § 22, at en forvaltningsafgørelse skal være ledsaget af en begrundelse, når den meddeles skriftligt, medmindre afgørelsen giver den pågældende part fuldt ud medhold. Forvaltningsloven fastlægger endvidere i § 24, stk. 1, at begrundelsen for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang afgørelsen beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tilige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

10. november 2010

J.nr 1021-10-46-7

TML –EKN

Side 8 af 10

Hvidovre Kommunes afgørelse af 22. september 2010 indeholder ikke en henvisning til de retsregler i henhold til hvilke, afgørelsen er truffet. Afgørelsen er endvidere ikke ledsaget af en begrundelse, herunder en redegørelse for, hvad kommunen konkret har lagt vægt på i forbindelse med godkendelsen. Energi-klagenævnet skal hertil bemærke, at det ikke er tilstrækkeligt, at modtageren af afgørelsen har kendskab til de faktuelle oplysninger, der indgår i sagen, f.eks. ved at projektforslaget og andre faktuelle oplysninger er sendt i høring, eller at den pågældende på anden måde efterfølgende er blevet bekendt med sådanne oplysninger. Det skal fremgå af selve afgørelsen, hvilke hovedhensyn der ligger til grund for afgørelsen, og hermed hvad kommunen er endt med at lægge vægt på ved den endelige beslutning om godkendelse af projektforslaget, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 2. pkt. Afgørelsen af 22. september 2010 lider på denne baggrund af en væsentlig mangel i form af mangelfuld begrundelse. Baggrunden for kravet om begrundelse i forvaltningsloven er som anført blandt andet, at en myndighed nødvendigvis må udvise grundighed i de forudgående undersøgelser og afvejelser, før en afgørelse træffes. Kravet om begrundelse har karakter af en garantiforskrift, og en mangelfuld begrundelse medfører derfor som udgangspunkt afgørelsens ugyldighed.

Officialprincippet

Hvidovre Kommunes afgørelse af 22. september 2010 er truffet på vilkår om, at de to projektforslag ajourføres, således at de ændrede forudsætninger (herunder de reviderede investeringsskøn og det nye anlægskoncept), de reviderede samfundsøkonomiske beregningsresultater samt en beskrivelse af, hvordan det nye anlægskoncept rent praktisk planlægges gennemført, kommer til at fremgår af projektforslagene. Det er endvidere et vilkår, at Hvidovre Fjernvarmeselskab A.m.b.a. fremlægger dokumentation for de oplyste anlægsinvesteringer. Officialprincippet er et grundlæggende princip i forvaltningsretten og indebærer, at det påhviler en myndighed at oplyse sagen, herunder eventuelt ved at sørge for, at sagens parter medvirker hertil. Det følger videre heraf, at myndigheden ikke kan træffe afgørelse i sagen, før de nødvendige oplysninger foreligger. Officialprincippet er en garantiforskrift og er af væsentlig

betydning for afgørelsens lovlighed og rigtighed. Utilstrækkelig sagsoplysning vil kunne bevirke, at afgørelsen må tilsidesættes som ugyldig³.

Kommunen skal som før nævnt foretage en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet i henhold til projektbekendtgørelsens § 24. Kommunen har på tidspunktet for afgørelsen ikke været i besiddelse af de endelige projektforslag, hvor de ændrede forudsætninger fremgår, herunder de reviderede investeringsskøn og det nye anlægskoncept, de reviderede samfundsøkonomiske beregningsresultater samt en beskrivelse af, hvordan det nye anlægskoncept rent praktisk planlægges gennemført. Energiklagenævnet finder på denne baggrund, at kommunen ikke har været i besiddelse af de nødvendige oplysninger for at kunne foretage en vurdering af projektforslagene i henhold til projektbekendtgørelsens § 24. Kommunens afgørelse er derfor truffet på et ufuldstændigt grundlag. Energiklagenævnet finder, at der ikke er grundlag for at reparere på kommunens sagsbehandlingsfejl. Der er herved navnlig henset til, at sagen kun har verseret kort tid hos Energiklagenævnet, samt at klager ikke mister retten til at få sagen prøvet ved to instanser. Energiklagenævnet finder det derfor rettest, at kommunen oplyser sagen korrekt og begrundet afgørelsen.

10. november 2010

J.nr 1021-10-46-7

TML –EKN

Side 9 af 10

Under henvisning til, at Hvidovre Kommunes afgørelse af 22. september 2010 lider af en væsentlig mangel på grund af manglende begrundelse, ligesom officialprincippet ikke er opfyldt, ophæver Energiklagenævnet kommunens afgørelse og hjemviser afgørelsen til fornyet behandling.

Energiklagenævnet oplyser vejledende, at en hjemvisning indebærer, at det overlades til kommunen at træffe fornyet afgørelse i sagen. Kommunen skal således behandle sagen igen, og ikke blot reparere på afgørelsens mangler.

Energiklagenævnet har ikke herved taget stilling til, hvorvidt de af Hvidovre Fjernvarmeselskab A.m.b.a. udarbejdede projektforslag for udbygningen af fjernvarmeforsyningen i Hvidovre opfylder projektbekendtgørelsens forudsætninger for, at projektforslagene kan godkendes.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter punkt 2 i formandsbemyndigelsen af 30. november 2009 efter varmemforsyningsloven (Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer). Bemyndigelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

³ Der henvises til bogen "Forvaltningsret" af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2. udgave, 2002, side 447 ff.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 26, stk. 4, i lov om varmforsyning.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Med venlig hilsen

for Poul K. Egan
Nævnnsformand

og i dennes fravær underskrevet af

Henrik Chieu
Sekretariatschef

10. november 2010

J.nr 1021-10-46-7

TML -EKN

Side 10 af 10